

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

XXXIII. Praeceptum Ludovici Pij Imperatoris pro monasterio Solemniacensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

vorum Dei pro quibusbet ecclesiasticis necessitatibus aures nostras pulsantium libenter annuimus & ad divinae potentiae in Domino dicatis locis uberius famulandum auxilium porrigimus, id nobis proculdubio & ad mortalem vitam temporaliter deducendam & ad futuram feliciter obtinendam commodum pervenire confidimus. Notum igitur esse volumus cunctis fidelibus nostris, Episcopis videlicet, Abbatibus, virisque illustribus Ducibus, Comitibus, Domesticis, Grafionibus, Vicariis, Centenariis, eorumque junioribus, necnon Missis nostris per universum imperium nostrum discurrentibus, seu etiam ceteris fidelibus sanctae Dei Ecclesiae & nostris praesentibus scilicet & futuris, quia adiit serenitatem culminis nostri venerabilis viri Fredegisus Abba ex monasterio peculiari patroni nostri sancti Martini, ubi ejusdem praeclearissimi viri venerabile corpus requiescit, ferens manibus immunitates praefatorum Regum Francorum, necnon avi nostri Pippini quondam Regis, seu etiam pie recordationis Domini & genitoris nostri Karoli serenissimi Imperatoris, quibus idem monasterium quiete in Dei servitio degere sanxerunt, & omnes res praefati monasterij in universo Christo largiente regno nostro, in Austria scilicet, Nivustria, Burgundia, Aquitania, Provincia, Italia, & in ceteris regni nostri partibus consistentes, quae non solum ab orthodoxis Principibus, verum etiam a ceteris fidelibus collatae, vel per quolibet contractus & munimina cartarum, utibus ejusdem legaliter traditae sunt monasterij, sub immunitatis lux defensione consistere & ab omni publica functione & judiciaria exactione immunes reddidissent, quod munus eodem monasterio, necnon & Cormaricensi cenobio ab rebus sancti Martini constructo, exhibitum, Deo annuente, inviolabiliter hactenus constat esse conservatum. Pro firmitatis namque studio hujusmodi beneficium erga praefatum venerabile monasterium nostra auctoritate humiliter precibus quibus valuit fieri postulavit. Cujus petitioni ob amorem Dei & venerationem beati Martini libenter assensum praebere usquequaque libuit. Quapropter volumus atque decernimus ut omnes res ejusdem monasterij, cum hominibus sibi subiectis, sub nostrae defensionis munimine modis omnibus consistant. Praecipimus ergo jubemus atque praecipimus ut nullus iudex publicus aut quislibet superioris aut inferioris ordinis reipublicae procurator ad causas judiciario more audiendas in Ecclesiis aut villas seu reliquas possessiones quas moderno tempore in quibusdam provinciis aut territorijs imperij nostri iuste & legaliter possidet, vel quae deinceps in jure ipsius monasterij divina pietas voluerit augeri, ingredi praesumat, nec freda aut telonea aut mansiones aut passus aut tributa, sicut praecipio Domini & genitoris nostri continetur, exigere, aut fidejussores tollere, aut homines tam ingenuos quam servos super terram ipsius monasterij commanentes distringere, nec illas publicas functiones aut redhibitiones vel illicitas occasiones requirere, quibus idem monasterium sibi subiecti ali-quod iniuste pariantur incommodum, nostris futurisque temporibus quisquam temerarius existat quod faciendi illicitam sibi potestatem attribueret

Tom. II.

audeat. Quicquid igitur de praefatis ejectionem monasterij rebus jure sibi cedendum fuit, & a decessoribus nostris comperimus collatum, & largitionis nostrae munere libenter volumus esse per universum eodem monasterio concessum, ut id remoto sibi dominatu, ad luminaria basilicae beati Martini concinnanda & ad sustentationem pauperum seu Clericorum in eodem loco Domino fervientium supplementum Si quis autem in tantam prorumpere ausus fuerit audaciam, ut hujus praecipii nostri violator extiterit, quemadmodum in praecipione Domini & genitoris nostri continetur, non solum in offensam nostram lapsurum, verum etiam sexcentorum solidorum auri ad purum excocti se noverit poena mulctandum; ex qua duas partes rectores memorati monasterij, tertiam juri sibi recipiat. Dignum namque & justum est ut tot piorum Regum decessorum nostrorum nostrique praecipii violator hujusmodi habeat poenam, & temeritatis merito arguisse cognoscat, & ceteris, ne id agere quolibet ausu pertentent, timorem injiciat, ut nullus scilicet beneficia regalia locis Deo dicatis veneranter exhibita temerare conetur. Volumus itaque atque censemus, remota totius judicariae potestatis inquietudine, quieto ordine memoratus Abbas suisque successores praedicti monasterij, cum omnibus sibi subiectis vel ad se aspicientibus seu pertinentibus hominibus, sub immunitatis atque protectionis nostrae defensione consistant, nostroque fideliter parentes imperio, pro incolumitate nostra nostraeque conjugis & prolis, seu etiam totius imperij a Deo nobis collati ejusque gratissima miseratione perpetuo conservandi, una cum clero sibi commisso, immensam clementiam jugiter exorent. Siquid vero de praefati monasterij rebus per tepiditatem & negligentiam Abbatum aut praecipionem iudicum abstratum est, id per nostram auctoritatem prorsus restaurandum praecipimus. Et ut haec auctoritas inviolabilem obtineat effectum & a fidelibus sanctae Dei Ecclesiae & nostris verius credatur, manu propria subter firmavimus & anuli nostri impressione signari iussimus.

Signum Ludovici serenissimi Imperatoris.

. ad vicem Helisachar recognovit.

Data III. Kalend. Septembris anno Christo propitio III. imperij Domini Ludovici piissimi Augusti, Indictione X.

Actum Aquisgran palatio regio in Dei nomine feliciter Amen.

XXXIII.

Præceptum Ludovici Pij Imperatoris pro monasterio Solemniacensi.

IN nomine Domini Dei & Salvatoris nostri An. 817. Iesu Christi. ΗΛΥΔΟΥΒΙΟΥΣ divina ordinante providentia Imperator Augustus, Cūm Ex scheidis c. v. Iacobi Sicmond. locis divino cultui mancipatis ob divinae servitutis amorem opem congruam ferimus, & regium morem decenter implemus, id nobis profuturum ad aeternae remunerationis praemia capessenda veraciter credimus. Notum igitur esse volumus cun-

V V u u ij

Etis fidelibus nostris tam presentibus quam & futuris, seu etiam successoribus nostris fidelibus sanctae Dei Ecclesiae, quia adiens serenitatem culminis nostri venerabilis vir Agulfus Abba ex monasterio quod dicitur Sollemniacus, quod sanctus Elegius in honore sancti Petri & ceterorum sanctorum construxit, gestans in manibus immunitatem avi nostri Pippini Regis, necnon Domni & genitoris nostri Caroli bonae memoriae magni Imperatoris, in qua continebatur inferum qualiter ipsi praefatum monasterium propter divinum amorem & reverentiam divini cultus semper sub plenissima defensione consistere & ab omni publica functione & judiciaria exactione immunem liberumque reddidissent. Quod munus eidem monasterio exhibitum Deo annuente inviolabiliter haecenus constat esse conservatum. Pro firmitatis namque studio huiusmodi beneficium erga praefatum venerabile monasterium nostra auctoritate humiliter precibus quibus valuit fieri postulavit. Cujus petitioni ob amorem Dei & reverentiam divini cultus libenter assensum praebere nobis usqueque libuit. Quapropter volumus atque decernimus ut omnes res ejusdem monasterij cum hominibus sibi subjectis tam ingenuis quam & servis sub nostrae defensionis munimine modis omnibus consistant. Praecipientes ergo jubemus atque praecipimus ut nullus iudex publicus aut quilibet superioris aut inferioris ordinis reipublicae procurator ad causas judiciario more audiendas in Ecclesias aut villas seu reliquas possessiones quas moderno tempore in quibuslibet pagis vel territoriis imperij nostri iuste & legaliter tenet, vel deinceps in iure ipsius monasterij divina pietas voluerit augeri, ingredi praesumat, nec freda aut tributa aut mansiones aut paratas aut fidei ius toltere, aut homines tam ingenuos quam & servos ipsius monasterij distringere, nec ullas publicas functiones aut redibitiones vel illicitas occasionem requirere, quibus in aliquo idem monasterium sibi subjecti aliquid patiantur incommodum, nostris futurisque temporibus quisquam tam temerarius existat qui id faciendi illicitam sibi potestatem adtribuere audeat. Quicquid ergo sepe factis ejusdem monasterij rebus in jus fisci exigere debuit, & a praedecessoribus nostris conlatum esse constat, largitionis nostrae munere libenter esse volumus per immensum eidem monasterio concessum; ut remoto fisci dominatu ad luminaria basilicae praedicti monasterij concinnanda & ad sustentationem pauperum seu Clericorum in eodem loco Domino deservientium sit supplementum. Et ut haec auctoritas firmior habeatur, & perpetuo tempore melius conservetur, manu propria subter firmavimus, & anuli nostri impressione signari iussimus.

Signum Hludovici serenissimi Imperatoris.
Durandus Diaconus ad vicem Helifachar recognovi.

Data VIII. Kal. Augustas anno Christo proprio IIII. imperij Domni Hludovici piissimi Augusti, Indictione x.

Actum Aquisgrani palatio regio in Dei nomine feliciter. Amen.

XXXIV.

Judicium pro Episcopo Gerundenfi ob villam cui nomen Baschara.

Conditiones sacramentorum atque exordinationes de Missos gloriosissimo Domino nostro Lodovico Imperatore, Nifridius Gerundenfis Episcopus, Christianum item Episcopum, seu & iudices qui iussi sunt de ipsos Missos dicere causas, id est, Atroarius, Cirella, Adulfus, Calbus, Provalius, Sculpiliarius, & Remulus, seu & Magnentio, Salone, vel in praesentia aliorum multorum hominum qui cum ipsis ibidem aderant, juraverunt testes prolati, quos profert Advocatus Vvadarico Episcopo, id est, Vicarius, dicens in faciem Godaldi, pro causa unde intentio vertebatur in testes. Haec sunt nomina testium qui jurare debent, & jurant, id est, Argemirus, Vitales, Cavatus, Valerius, Maurilio, Auripino, Segontio, & Condesindo, qui juraverunt. Dicimus per Deum Patrem omnipotentem, & per Iesum Christum filium eius, & per Spiritum sanctum, qui est in Trinitate unus & verus, & ad locum venerationis sancti Andreae, quae fundata est in villa Borraciano in territorio Bisuldunense, super cujus sacrosanctum altare has conditiones manibus nostris continemus vel jurando contargimus, quia nos suprascripti testes scimus, & bene in veritate notum habemus, & praesentialiter fuimus quando erat Ragonfredus Comes Palatio una cum iudices dominicos Donatum & Vgabaldum in villa quae dicitur Baschara; & perquisierunt terminos de ipsa villa, archas, & fixorias, & vindenatas. Nos vidimus testantes in omnibus huciendo truncato mantido Oderius comparatus, & Ababdela, qui vocatur Maradon, & Avenatus. Et testificaverunt, & juraverunt, & fuerunt per ipsas archas & fixorias. Unde nos supradicti testes pedes circumivimus, & manibus nostris ostendimus signa. Et sic revesitit Vvadarico Episcopo de ipsa villa suprascripta, cum terminos vel omnes fines suos, a parte sancti Felicis beatissimi martyris Christi sedis Gerundenfis. Et ea quae scimus, recte & fideliter testificamur per supradictum juramentum in Domino. Latæ conditiones sub die octavo undecimo Kal. Januarij, anno quarto imperante feliciter gloriosissimo Domino nostro Lodovico Imperatore.

XXXV.

Præceptum Ludovici Pij Imperatoris pro monasterio Conchenfi in diocesi Ruthenensi.

In nomine Domini Dei & salvatoris nostri Iesu Christi. Ludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustinus. Multis fidelium nostrorum, & praecipue his qui in occidentales partes sunt constituti, nosse credimus qualiter vit religiosus Dado quodam nomine, qui nostris temporibus religione & sanctitate divina sibi administrante gratia emicuit, dum quietem adpeteret,

An. 817.
Ex archivo
Episcopi
Gerunden-
fis.

An. 819.
Ex archivo
monasterij
Conchen-
fis.